

TƯƠNG ĐỒNG GIỮA NĂM GIỚI VÀ GPS

.... *If there is any religion that could cope with modern scientific needs it would be Buddhism*¹.

Albert Einstein

Có người ngần ngại không muốn thọ giới vì cho rằng tiếp nhận Năm giới là từ bỏ tín ngưỡng của mình mà đi theo đạo Phật. Cũng có người phân vân không hiểu tại sao Đức Thế Tôn lại đặt ra nhiều giới cấm quá vậy thì làm sao mình xuất gia cho được?

Tôi còn nhớ một lần chuyện trò trong gia đình, con trai tôi chợt hỏi: *Con vừa đọc lại quyển Old Path White Cloud và không biết tại sao đạo Bụt lại đặt ra nhiều giới như vậy? Bụt đã dạy rằng người con Phật “phải tự thấp đuốc lên mà đi”, nhưng sao tăng đoàn của Bụt phải giữ đến 250 giới? Cháu ngừng vài giây rồi giải thích: Dù giới không là những ngăn cấm mà chỉ là những điều hướng dẫn, nhưng hướng dẫn nhiều quá thì có làm cho mình mất tự tin và hết khả năng sáng tạo không? Tôi vui mừng nắm lấy cơ hội vì thấy tình cờ mà có được một buổi Pháp đàm để chia sẻ kinh nghiệm tu tập về một đề tài thiết thực, rất cần cho cuộc sống hiện đại, nhất là của giới trẻ ngày nay.*

Con giới lắm, tôi nói. Biết được rằng giới không phải là những điều ngăn cấm vì mình là Phật tử thì con đã hiểu về giới khá sâu. Điều quan trọng sau khi thọ giới là sử dụng giới trong cuộc sống mà người ta thường gọi là “Giữ giới” hay “Trì giới”. Giữ giới làm sao để mình thấy có thêm tự do, có nhiều sáng kiến và giữ là vì mình thấy lời hướng dẫn quá quý báu nên mình làm theo. Thực tế thì giới là những phương tiện bảo vệ để người xuất gia thành tựu đạo nghiệp, và người tại gia tạo được cuộc sống an lạc, thanh thoi. Chư tăng có 250 giới và chư Ni có 348 giới, nhưng Năm Giới bao gồm chi tiết của cả mấy trăm giới-điều này. Đức Như Lai và chư Tổ phân ra chi tiết để giúp Tăng Ni thấy rõ mà đừng coi thường “một đóm lửa nhỏ” trong việc giữ giới. Chắc con còn nhớ cách đây không lâu, vị Tổng giám đốc của một công ty lớn ở Sydney chỉ vì một cử chỉ khiếm nhã đối với một nữ nhân viên mà án tòa kiện tụng, thân bại danh liệt, làm khổ biết bao nhiêu người! Cũng trên bình diện dẫn đường chỉ lối, ngày nay Khoa học Kỹ thuật đã sáng chế được một dụng cụ gọi là Global Positioning System (GPS) nhằm hướng dẫn người lái xe khỏi lạc đường, giúp tạo an lạc trong suốt lộ trình chẳng những cho tài xế mà còn cho tất cả hành khách trên xe. Mình hãy tìm hiểu về GPS và những tương đồng giữa dụng cụ này và Năm Giới để thấy tại sao lại gọi Năm Giới là quý báu và khi giữ giới, tự do và sáng kiến của hành giả có bị hạn chế hay không.

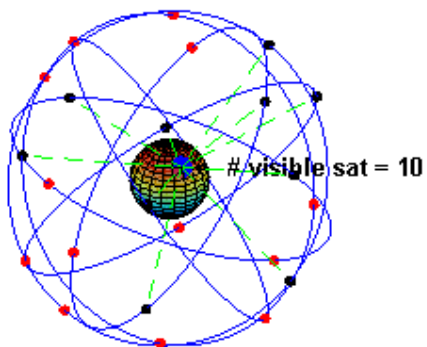
Hình thành của GPS

Trong thập niên ‘60s Hải quân và Không quân Hoa Kỳ bắt đầu nghiên cứu một hệ thống định hướng bằng bản đồ, mở đầu việc phát minh GPS dành riêng cho quân sự sử dụng. Sau biến cố ngày 1/9/1983 trong đó chuyến bay dân sự KAL 007 của Korean Air Lines bị Xô Viết bắn rơi trên vùng biển Nhật Bản làm thiệt mạng tất cả 269 người trên máy bay (Một biến cố có thể tránh được nếu lúc đó phi hành đoàn có một hệ thống định hướng chính xác hơn), Tổng thống Ronald Reagan đã ra lệnh quân lực Hoa Kỳ cho phép dân sự toàn cầu sử dụng tín hiệu GPS miễn phí, mở đường cho việc phát triển thương mại nhanh chóng của GPS cầm tay. Trong thời gian đầu, không quân Hoa Kỳ hạn chế tín hiệu của GPS dành cho dân sự, cho nên tọa độ của GPS lúc đó chưa được chính xác. Ngày 1/5/2000 Tổng thống Bill Clinton đã ra lệnh bãi bỏ GPS Selective Availability (SA), nhờ vậy mà độ chính xác của GPS đã tăng lên gấp 10 lần, và ngày nay sai số của GPS là khoảng 10m.

GPS không phát tín hiệu mà chỉ nhận tín hiệu từ một hệ thống gồm 31 vệ tinh viễn thông do Bộ Quốc phòng Hoa Kỳ điều hành. Quỹ đạo của các vệ tinh này được thu xếp sao để bất kỳ lúc nào trong ngày cũng có **tối thiểu 4** vệ tinh ở phần trên (above) đường chân trời, truyền tín

¹ <http://tricycleblog.wordpress.com/2007/10/26/einsteins-quotes-on-buddhism/>

hiệu về mọi nơi trên quả đất². Từ các tín hiệu đó mà GPS tính được khoảng cách từ vệ tinh đến GPS (Hình 1). Mỗi khoảng cách là đường bán kính của một hình cầu chứa tín hiệu của **một vệ tinh**. Bốn hình cầu từ bốn vệ tinh sẽ gặp nhau tại một điểm duy nhất trên mặt đất, đó là tọa độ của GPS (Hình 2).

Hình 1 - Hệ thống vệ tinh GPS

Hình 2 – Bốn hình cầu gặp nhau tại một điểm

(<http://www.eso.org/public/outreach/eduoff/seaspace/docs/navigation/navgps/index.html>)

Khi biết được vị trí của mình, GPS sẽ dùng Digital Map (bản đồ điện toán, vì dễ cập nhật, bộ nhớ nhỏ) để tìm ra những chi tiết cần thiết cho tài xế, như vận tốc, phương hướng, thời gian ... Tuy kỹ thuật GPS được dùng trong nhiều lãnh vực của cuộc sống, từ quân sự đến dân sự, nhưng phát minh về việc dẫn đường cho tài xế xe và tàu là một phát minh mang lại nhiều an lạc nhất cho người sử dụng. Tuy vậy, cũng như với bất kỳ một dụng cụ nào, người dùng phải chú tâm khi sử dụng thì mới có kết quả như ý.

Tương Đồng giữa Năm Giới và GPS

KHÔNG PHÂN BIỆT, KHÔNG KỶ THỊ -

Tiếp nhận Năm Giới mà có mặc cảm từ bỏ đạo mình để đi theo đạo Phật thì cũng như dùng GPS mà áy náy vì thấy mình đi theo sự hướng dẫn của tín hiệu do đế quốc điều hành!

Năm Giới tuy phát nguồn từ đạo Phật nhưng giới điều không có màu sắc tôn giáo, không tôn vinh, không thờ phượng một ai, mà chỉ nhằm hướng dẫn cách sống an lạc cho mọi người. Cũng vậy, GPS chỉ có một nhiệm vụ là chỉ đường và chỉ đường cho mọi người, không phân biệt quốc gia, chủng tộc. Có nhờ một lần giữ giới mà hú hồn vì tránh được hậu quả quá nặng nề của sự việc, ta mới thấy cái quý báu của giới-điều, và mới thực chứng được cái hạnh phúc của người giữ giới. Cũng vậy, có lái xe đêm khuya tại một thành phố xa lạ, ta mới thấy được cái quý giá của GPS, và mới cảm phục khả năng của khoa học kỹ thuật ngày nay.

KHÔNG THUỞNG, KHÔNG PHẠT -

Giới được xây dựng trên cơ sở tuệ giác và từ bi của Đức Phật, nên giới không mang tinh thần thưởng phạt, ngăn cấm, hay bó buộc người thọ giới phải giữ giới. Nhận giới và giữ giới là hành động hoàn toàn tự nguyện của cá nhân. Năm Giới Quý Báu do Làng Mai tân tu đã phản ảnh được tinh thần tự nguyện này. Trong Năm Giới Tân Tu mọi giới điều đều mở đầu bằng câu “*Ý thức được .... con nguyện ....*”. Ví dụ giới về việc sát sanh: “*Ý thức được những khổ*

² Tuy vậy với những vùng ít dân cư và không quan trọng về mặt chiến lược, Bộ Quốc phòng Hoa Kỳ ít cho vệ tinh bay qua, nên có vùng trên quả đất GPS không dùng được, ví dụ những bãi biển xa xôi ở miền Tây Úc.

đau do sự sát hại gây ra, con xin học theo hạnh đại bi để bảo vệ sự sống của mọi người và mọi loài. Con nguyện sẽ không giết hại sinh mạng, không tán thành sự giết chóc và không để kẻ khác giết hại, dù là trong tâm tưởng hay trong cách sống hàng ngày của con.“ Khi cái ý thức của mình không đủ mạnh thì mình phạm giới. Lúc đó chính mình gieo một nhân không lành vào tâm thức chứ không có một vị thần linh nào gieo *hạt giống bất thiện* đó vào tâm mình như một hình phạt.

Với GPS, để sáng chế ra dụng cụ này các khoa học gia đã áp dụng rất nhiều kỹ thuật tân kỳ của nhiều ngành, từ vệ tinh viễn thông, đồng hồ nguyên tử, đến máy tính điện toán ... Mục đích là để sáng chế một hệ thống chỉ đường cho tài xế, mà tuyệt đối không có ý định tạo một cảnh sát lưu thông tự động để kiểm soát và phạt vạ người lái xe. Trên đường đi và khi thấy cần, GPS sẽ *“thỉnh chuông chánh niệm”* để báo cho tài xế biết xe đang đi quá tốc độ hạn định, hoặc khi tài xế đi lạc đường, GPS nhẹ nhàng yêu cầu *“turn around whenever possible”* Luôn luôn hòa ái, không tạo căng thẳng cho người trên xe. Ngay cả khi tài xế không đi theo đường GPS đề nghị, GPS vẫn yên chuyển tùy vào lộ trình của tài xế chọn để tìm đường mới mà tiếp tục công việc dẫn đường. Cho đến nay ta chưa thấy một phát minh nào của khoa học mà *có khả năng tạo được an lạc cho người dùng* như vậy! Khi phạm luật lưu thông và ta bị nghiêm phạt thì các khoa học gia, tức người sáng chế GPS, vô can trong quyết định tội án này! Tất cả đều do tài xế tự nguyện chọn lựa.

CÓ CHÚ TÂM KHI ÁP DỤNG MỚI CÓ KẾT QUẢ –

Một hôm anh bạn tôi than phiền *“Sao GPS của tôi chỉ đường bậy bạ quá!”* Tôi theo anh đến xe và hỏi: *“GPS đâu anh?”* Anh chưa kịp trả lời thì tôi nghe một giọng nói quen thuộc phát ra từ trong Glove Box của xe anh: *“At the end of the road, turn left”*. Tôi bật cười trong khi anh bạn than thêm: *“Anh thấy chưa? Xe tôi có chạy đâu mà “cô ấy” nói vậy?”* Tôi nữa đùa nữa thật: *“Anh ơi! Anh nhờ người dẫn đường mà nhốt người ta vào hộp rồi bịt mắt lại thì họ còn làm ăn gì được nữa!? Anh phải đặt GPS vào nơi nào mà nó “thấy” được các vệ tinh viễn thông đang bay trên trời, để nó nhận tín hiệu từ các vệ tinh này thì nó mới chỉ đường cho anh được chứ!”*

Với Năm Giới cũng vậy. Sau khi thọ giới nếu ta cất Giới điệp vào tủ “hồ sơ tu học” rồi quên đi thì cũng không khác mấy với việc anh bạn của tôi mua GPS, có cũng như không!

Muốn giữ giới cho có hiệu quả, ta phải biết duy trì sự có mặt của mình với công việc, nghĩa là có ý thức về điều mình sắp làm. Hơi thở sâu và chậm là phương tiện giúp ta đưa chánh niệm về soi sáng tâm ta. Với GPS, trong thành phố có nhiều cao ốc, tín hiệu của vệ tinh thường bị ngăn chặn và phản hồi. Hậu quả là vì không nhận được sự hướng dẫn trực tiếp của tín hiệu, GPS sẽ lầm lẫn, mất hết khả năng. Không khác khi ta thất niệm nên phạm giới.

Khi giữ giới, hành giả còn cần sự thông minh, không cứng ngắt theo giới điều như một thánh chỉ. Lịch sử Việt nam có câu chuyện lúc chúa Nguyễn Phúc Ánh thất trận, bị quân Tây Sơn đuổi bắt, chúa đã chạy đến chùa Long Nguyên, huyện Châu thành, tỉnh Tiền Giang và được vị trụ trì là Thiền Sư Nguyệt Hiện cho trốn ở trong Đại Hồng Chung. Lúc quân Tây Sơn đuổi đến chùa, vào hỏi thì Hòa Thượng trụ trì đã nói không có ai đến đây ẩn núp. Tuy không nói thật, nhưng không ai cho rằng ngài đã phạm giới nói dối, vì ngài đã trì giới một cách thông minh. Cái thông minh đó còn giúp ta biết giữ giới cho thân, cho ý và cả cho lời nói. Ba con đường đó đều có thể tạo nên nghiệp. Thấy người câu cá, ta tự bảo may quá, ta đã thọ giới nên tránh được việc sát sanh. Nhưng khi thấy con cá, tâm ta lại miên man *“cá này kho thì ngon hơn là chiên”*, thì quả là ta chưa tránh được *ý nghiệp* sát sanh. Con đường từ **ý** nghĩ đến **hành động** rất ngắn!

Thay Lời Kết

Điểm quan trọng nhất trong giáo lý của Đức Phật và cũng là sự khác biệt rõ ràng nhất đối với các tôn giáo khác là Đức Phật dạy rằng mỗi chúng ta hoàn toàn chịu trách nhiệm về cuộc sống của riêng mình và phải tự cứu độ chính mình, không một ai khác có thể chịu trách nhiệm hay tu giúp cho mình được. Vì vậy muốn tu tức là muốn đi đúng đường theo lời Phật dạy, chính ta phải thực tập giới, chính ta phải áp dụng Năm giới vào cuộc sống của riêng mình. Tụng đọc hay nghe giảng chỉ là phương tiện để ta thấm nhuần giới chứ không giúp ta “nhẹ tội” khi phạm giới. Cũng như có GPS mà ta không theo lời “cô ấy” chỉ thì ta sẽ lạc đường, mất an lạc và có thể gặp hiểm nguy trong hành trình.

Hoàng Khôi Chân Đạo Hành
